Projekt

UCHWAŁA NR XXXI/.../26
RADY MIEJSKIEJ W LEŻAJSKU

z dnia 25 września 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Leżajska.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt. 15 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691)

Rada Miejska w Leżajsku uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia uznać za **bezzasadną** skargę Państwa P.B. i E. W-B. z dnia 28 sierpnia 2026 r. na działalność Burmistrza Leżajska z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu.

§ 2. Zobowiązuje Przewodniczącego Rady Miejskiej w Leżajsku do poinformowania skarżących o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Leżajsku.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

28 sierpnia 2026 roku wpłynęła do Rady Miejskiej w Leżajsku za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Miejskiej w Leżajsku skarga z 28 sierpnia 2026 roku na działalność Burmistrza Leżajska w trybie art. 227 i 229 pkt 3 Kodeksu Postępowania Administracyjnego. Skarga została złożona przez E.W - B. i P.B. działających w imieniu małoletniego A.B. Przedmiotem skargi było ustalenie czy Burmistrz Leżajska „rzeczywiście wykonywał obowiązki, które przepisy nakładają na organ prowadzący i organ rozpatrujący skargę".

Przedmiotowa skarga dotyczyła faktu z 20 marca 2026 roku, podczas którego małoletni podczas wycieczki szkolnej uległ wypadkowi i doznał uszczerbku na zdrowiu. W związku ze zdarzeniem została zainicjowana i realizowana procedura związana z czynnościami mającymi na celu ustalenie stanu faktycznego. Zgodnie z obowiązującym przepisami procedowane były czynności zespołów powypadkowych, Zastrzeżenia Skarżących skutkowały podejmowaniem kolejnych czynności w sprawie – zarówno ze strony dyrekcji szkoły jak również organu prowadzącego.

6 lipca br. E.W - B i P. B. wnieśli skargę do Burmistrza Leżajska na sposób prowadzenia i zakończenia postępowania powypadkowego. Rodzice zarzucili zespołowi brak merytorycznego odniesienia się do zastrzeżeń i brak rzetelnego zbadania sprawy. 28 lipca 2026 r. Burmistrz Leżajska zawiadomił o sposobie rozpatrzenia skargi uznając za bezzasadną oraz przyjmując wcześniejsze ustalenia zespołu powypadkowego. 7 sierpnia 2026 r. Skarżący przedłożyli stanowisko rodziców wobec zawiadomienia Burmistrza - zarzucili organowi prowadzącemu „brak rzeczywistej kontroli nadzorczej, lekceważące i deprecjonujące traktowanie oraz wskazali na istotne braki w dokumentacji ujawnione w połowie lipca". W odpowiedzi Organ Prowadzący podtrzymał stanowisko zawarte w piśmie z 28 lipca 2026 roku.

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691) organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 jest rada gminy. Również z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.) wynika, że rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisje skarg, wniosków i petycji.

W/w skargę Przewodniczący Rady Miejskiej w Leżajsku przekazał Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Leżajsku przeprowadziła postępowanie wyjaśniające na posiedzeniu w dniach 11 września i 22 września 2026 r. zapoznając się ze skargą skarżących, oraz zgromadzonymi dokumentami w tej sprawie. Komisja na w/w posiedzeniu rozpatrzyła wskazane przez skarżących zarzuty i dokonała wnikliwych ustaleń faktycznych i subsumpcji prawa, które to Rada przyjmuje za własne.

Rada Miejska ustaliła, co następuje:

Pismem z dnia 28 sierpnia 2026 r. Skarżący zakwestionowali sposób wykonywania przez Burmistrza Leżajska obowiązków związanych z pełnieniem funkcji organu prowadzącego szkołę, a także sposób rozpatrzenia przez Burmistrza wcześniejszej skargi z dnia 6 lipca 2026r. oraz późniejszych pism dotyczących tej sprawy. Przedmiotem skargi jest w szczególności sposób prowadzenia i zakończenia postępowania powypadkowego dotyczącego wypadku małoletniego A.B oraz sposób rozpatrzenia przez organ prowadzący zastrzeżeń rodziców do dokumentacji powypadkowej.

Skarżący wskazali w szczególności na następujące okoliczności i zarzuty:

1. Brak, w ocenie skarżących, wykazania prawidłowego rozpatrzenia przez organ prowadzący zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r. do kolejnego protokołu powypadkowego. Skarżący podnieśli, że w zastrzeżeniach wskazywali m.in. na sprzeczności w dokumentacji, niewykorzystane dowody, kwestie dotyczące sprawowania nadzoru nad dziećmi, monitoringu, bezpieczeństwa miejsca zdarzenia oraz nowych ustaleń dokonanych przez kolejny zespół powypadkowy.
2. Skarżący powołali się na pismo Urzędu Miejskiego w Leżajsku z dnia 14 lipca 2026 r., znak OR.1431.34.2026, z którego – według ich twierdzeń – wynika, że w dokumentacji Zespołu powypadkowego nie znajdowały się dokumenty dotyczące rozpatrzenia zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r., poza odpowiedzią z dnia 25 czerwca 2026 r. Skarżący zakwestionowali w związku z tym, czy zastrzeżenia zostały rzeczywiście rozpatrzone przez organ prowadzący, a nie jedynie przez zespół powypadkowy.
3. Brak, w ocenie skarżących, samodzielnej kontroli Burmistrza po wniesieniu przez nich skargi z dnia 6 lipca 2026 r. Skarżący wskazali, że w odpowiedzi Burmistrza z dnia 28 lipca 2026 r., znak OR.1510.6.2026, jako podstawę prawidłowości działań wskazano

m.in. czynności podejmowane w dniach 17 kwietnia i 18 maja 2026 r. Zdaniem skarżących czynności te poprzedzały wniesienie skargi i nie mogły stanowić czynności wyjaśniających podjętych w związku ze skargą z dnia 6 lipca 2026 r.

4. Skarżący zarzucili, że w odpowiedzi z dnia 28 lipca 2026 r. nie wskazano konkretnych czynności wyjaśniających i kontrolnych, które miały zostać przeprowadzone po wniesieniu skargi, ani nie przedstawiono szczegółowo, jakie dokumenty zostały zweryfikowane i jakie samodzielne ustalenia poczynił Burmistrz.
5. Skarżący zakwestionowali również sposób uzasadnienia odpowiedzi Burmistrza z dnia 28 lipca 2026 r., wskazując na art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i twierdząc, że odpowiedź nie zawierała wystarczającego uzasadnienia faktycznego i prawnego, a jedynie podtrzymywała wcześniejsze stanowisko zespołu powypadkowego.
6. Skarżący wskazali następnie, że w piśmie, które wpłynęło do Urzędu Miejskiego w dniu 7 sierpnia 2026 r., przedstawili nowe okoliczności i informacje, wynikające m.in. z dokumentów udostępnionych m.in. przez Urząd Miejski w dniach 13 i 14 lipca 2026 r. Wśród tych okoliczności wymienili brak dokumentacji dotyczącej rozpatrzenia zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r., sposób przygotowania odpowiedzi z dnia 25 czerwca 2026 r., brak dokumentu dotyczącego rozmieszczenia opiekunów oraz brak pełnej dokumentacji dotyczącej bezpieczeństwa miejsca zdarzenia.
7. Skarżący zakwestionowali fakt, że na powyższe pismo Burmistrz odpowiedział w dniu 13 sierpnia 2026 r., podtrzymując swoje wcześniejsze stanowisko. W ocenie skarżących odpowiedź ta nie odnosiła się merytorycznie do wskazanych przez nich nowych okoliczności.
8. Skarżący zakwestionowali również ustalenie, zgodnie z którym nadzór nad dziećmi w chwili zdarzenia miał być „ciągły i adekwatny”. Wskazali, że z dokumentacji nie wynika, która konkretnie osoba dorosła obserwowała pomieszczenie ze zjeżdżalnią w czasie poprzedzającym wypadek, a także że nie istnieje dokument przedstawiający rozmieszczenie opiekunów i ich pole widzenia.
9. Kolejnym zarzutem było przyjęcie przez Burmistrza, że reakcja opiekunów nastąpiła „w ujęciu sekundowym”. Skarżący podnieśli, że w dokumentacji nie wskazano konkretnego czasu, jaki upłynął od momentu upadku dziecka do chwili powzięcia informacji o zdarzeniu przez osobę dorosłą.
10. Skarżący zakwestionowali także przyjętą przez Burmistrza interpretację dotyczącą możliwości składania zastrzeżeń do kolejnego protokołu powypadkowego. Wskazali, że w odpowiedzi z dnia 28 lipca 2026 r. przyjęto, iż możliwość składania zastrzeżeń

dotyczy wyłącznie „pierwotnej, pierwszej wersji protokołu powypadkowego”. Zdaniem skarżących żaden z przywołanych przepisów nie zawiera takiego ograniczenia, a powoływanie się na względy praktyczne i możliwość „paraliżu” procedury nie może zastępować podstawy prawnej.

11. Skarżący zwrócili ponadto uwagę na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 3 lipca 2026 r., którym uchylono postanowienie o umorzeniu dochodzenia i przekazano sprawę Prokuraturze Rejonowej w Jarosławiu do dalszego prowadzenia. Wskazali, że Sąd uznał za wymagające dalszego zbadania m.in. kwestie dotyczące bezpieczeństwa sali zabaw i zjeżdżalni, nawierzchni i strefy upadku, układu pomieszczeń, rozmieszczenia osób dorosłych i dzieci, organizacji przestrzeni, monitoringu oraz dokumentacji technicznej. W ocenie skarżących okoliczności wskazane w postanowieniu Sądu mają znaczenie dla oceny działań Burmistrza, ponieważ część z tych kwestii była wcześniej podnoszona przez rodziców w toku postępowania powypadkowego. Skarżący wskazali w szczególności na brak dokumentu przedstawiającego rozmieszczenie osób w chwili zdarzenia

W konsekwencji skarżący zarzucili Burmistrzowi przede wszystkim nienależyte wykonywanie obowiązków związanych ze sprawowaniem nadzoru jako organ prowadzący oraz nienależyty sposób rozpatrzenia ich skargi i kolejnych pism, polegający – w ich ocenie – na braku samodzielnej i rzeczywistej weryfikacji przedstawionych zarzutów, niewystarczającym odniesieniu się do wskazywanych okoliczności oraz podtrzymywaniu wcześniejszych stanowisk bez przeprowadzenia dodatkowych czynności wyjaśniających.

Skarżący wnieśli o uznanie skargi za zasadną, zbadanie sposobu rozpatrzenia ich zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r. oraz skargi z dnia 6 lipca 2026 r., ocenę prawidłowości odpowiedzi Burmistrza z dnia 28 lipca i 13 sierpnia 2026 r., a także analizę pełnej dokumentacji sprawy przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

W toku postępowania wyjaśniającego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Leżajsku przeanalizowała, zgodnie z kompetencjami, zarzuty Skarżących odnoszące się do działalności Burmistrza Leżajska w związku ze zdarzeniem z dnia 20 marca 2026 r. dotyczącym małoletniego A.B, prowadzonego postępowania powypadkowego oraz sposobu rozpatrzenia przez Burmistrza skargi Skarżących z dnia 6 lipca 2026 r.

W toku rozpatrywania przedmiotowej skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji działająca w imieniu Rady Miejskiej w Leżajsku przeprowadziła postępowanie wyjaśniające oraz zapoznała się z dokumentacją zgromadzoną w sprawie, w szczególności ze skargą Skarżących z dnia 6 lipca 2026 r., odpowiedzią Burmistrza Leżajska z dnia 28 lipca 2026 r.,

znak OR.1510.6.2026, stanowiskiem Skarżących z dnia 7 sierpnia 2026 r. oraz odpowiedzią Burmistrza z dnia 13 sierpnia 2026 r. Komisja zapoznała się również z dokumentacją dotyczącą postępowania powypadkowego, zastrzeżeniami Skarżących z dnia 14 czerwca 2026 r. do kolejnego protokołu powypadkowego, odpowiedzią z dnia 25 czerwca 2026 r., a także dokumentacją dotyczącą czynności podejmowanych przez szkołę oraz organ prowadzący w związku ze zdarzeniem.

Komisja ustaliła, że w związku ze zdarzeniem z dnia 20 marca 2026 r. zostało przeprowadzone postępowanie powypadkowe dotyczące małoletniego A.B W toku postępowania sporządzona została dokumentacja powypadkowa, do której Skarżący zgłaszali zastrzeżenia. W dniu 14 czerwca 2026 r. Skarżący przedstawili obszerne zastrzeżenia do kolejnego protokołu powypadkowego, odnosząc się między innymi do ustaleń dotyczących przebiegu zdarzenia, sprawowania nadzoru nad dziećmi, organizacji miejsca zdarzenia, monitoringu oraz kompletności dokumentacji.

W związku ze zgłoszonymi zastrzeżeniami podjęte zostały dalsze czynności dotyczące postępowania powypadkowego. W dniu 25 czerwca 2026 r. Skarżącym udzielono odpowiedzi na przedstawione przez nich uwagi. Następnie, w związku z dalszymi zastrzeżeniami dotyczącymi sposobu prowadzenia postępowania, Burmistrz podjął działania zmierzające do ponownego przeanalizowania okoliczności zdarzenia, w tym powołał kolejny zespół powypadkowy. W dniu 6 lipca 2026 r. Skarżący skierowali do Burmistrza Leżajska skargę dotyczącą sposobu prowadzenia i zakończenia postępowania powypadkowego oraz sposobu wykonywania przez Burmistrza obowiązków organu prowadzącego. Skarżący zakwestionowali między innymi sposób rozpatrzenia ich zastrzeżeń, prawidłowość dokonanych ustaleń, sposób sprawowania nadzoru nad dziećmi, ocenę reakcji osób sprawujących opiekę nad dziećmi, a także kwestie związane z bezpieczeństwem miejsca zdarzenia, monitoringiem i dokumentacją dotyczącą wypadku.

Burmistrz Leżajska w piśmie z dnia 28 lipca 2026 r., znak OR.1510.6.2026, odniósł się do przedstawionych zarzutów i przedstawił stanowisko dotyczące podejmowanych działań oraz sposobu prowadzenia postępowania. W odpowiedzi wskazano na czynności podejmowane w związku ze zdarzeniem oraz odniesiono się do kwestii podnoszonych przez Skarżących, w tym dotyczących sprawowania nadzoru nad dziećmi i przebiegu postępowania powypadkowego.

Skarżący nie zgodzili się z przedstawionym stanowiskiem i w dniu 7 sierpnia 2026 r. przedstawili dalsze zastrzeżenia. Wskazali w szczególności, że w ich ocenie odpowiedź Burmistrza nie zawierała wyników samodzielnej kontroli postępowania powypadkowego, a jedynie powtarzała ustalenia dokonane przez zespół powypadkowy. Podnieśli również

kwestie związane z brakiem odrębnej dokumentacji dotyczącej rozpatrzenia ich zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r., sposobem przygotowania odpowiedzi z dnia 25 czerwca 2026 r., brakiem dokumentacji dotyczącej rozmieszczenia opiekunów oraz kwestiami dotyczącymi bezpieczeństwa miejsca zdarzenia.

W dniu 13 sierpnia 2026 r. Burmistrz, odnosząc się do stanowiska Skarżących, podtrzymał stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 28 lipca 2026 r. Po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału Komisja uznała, że przedstawione przez Skarżących zarzuty nie dają podstaw do stwierdzenia nienależytego wykonywania obowiązków przez Burmistrza Leżajska.

W ocenie Komisji należy przede wszystkim rozróżnić kwestie dotyczące prawidłowości samego postępowania powypadkowego od kwestii dotyczących działalności Burmistrza jako organu prowadzącego. Zgromadzona dokumentacja wskazuje, że Burmistrz podejmował działania związane z przedmiotowym zdarzeniem i postępowaniem powypadkowym, w tym podejmował czynności zmierzające do ponownego przeanalizowania sprawy oraz powołał kolejny zespół powypadkowy. Nie można zatem uznać, że organ prowadzący pozostawał bezczynny wobec zgłaszanych przez Skarżących zastrzeżeń. Komisja nie podzieliła również stanowiska Skarżących, że wykorzystanie przez Burmistrza ustaleń dokonanych przez zespół powypadkowy oznaczało brak samodzielnej oceny sprawy. Przy rozpatrywaniu skargi organ może opierać się na dokumentacji zgromadzonej w sprawie oraz ustaleniach dokonanych przez podmioty właściwe do przeprowadzenia postępowania powypadkowego. Nie oznacza to, że Burmistrz zobowiązany był do ponownego przeprowadzenia całego postępowania powypadkowego i zastąpienia zespołu powypadkowego w dokonywaniu ustaleń dotyczących przebiegu i przyczyn wypadku.

Odnosząc się do zastrzeżeń dotyczących odpowiedzi z dnia 25 czerwca 2026 r., Komisja ustaliła, że odpowiedź została przygotowana w związku ze zgłoszonymi przez Skarżących uwagami do dokumentacji powypadkowej i stanowiła odniesienie się do przedstawionych przez nich zastrzeżeń. Okoliczność, że w dokumentacji nie znajduje się odrębny dokument zatytułowany „rozpatrzenie zastrzeżeń” albo dokument szczegółowo opisujący sposób odniesienia się do każdego z przedstawionych punktów, nie może sama w sobie prowadzić do wniosku, że zastrzeżenia zostały pozostawione bez rozpoznania. Komisja zwróciła uwagę, że znaczna część zarzutów Skarżących dotyczy w rzeczywistości oceny przebiegu samego zdarzenia oraz ustaleń dokonanych w toku postępowania powypadkowego. Skarżący kwestionują między innymi sposób sprawowania nadzoru nad dziećmi, czas reakcji osób dorosłych, organizację miejsca zdarzenia, kwestie dotyczące monitoringu oraz kompletność dokumentacji. Są to kwestie, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia okoliczności i przyczyn

wypadku, jednak ich odmienne ocenianie przez Skarżących nie przesądza o nienależytym wykonywaniu obowiązków przez Burmistrza.

Komisja nie stwierdziła podstaw do przyjęcia, że Burmistrz zaniechał podjęcia działań w związku ze zgłaszanymi przez Skarżących zastrzeżeniami. Z dokumentacji wynika, że sprawa była przedmiotem kolejnych czynności, a po zgłoszeniu dalszych zastrzeżeń powołany został kolejny zespół powypadkowy. Tym samym organ prowadzący podejmował działania zmierzające do wyjaśnienia okoliczności sprawy.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących prawidłowości nadzoru nad dziećmi oraz reakcji osób sprawujących opiekę, Komisja uznała, że nie jest właściwa do dokonywania ponownej, szczegółowej rekonstrukcji przebiegu zdarzenia i zastępowania w tym zakresie zespołu powypadkowego. Komisja nie jest również organem właściwym do rozstrzygania o odpowiedzialności osób uczestniczących w zdarzeniu. W postępowaniu dotyczącym skargi na działalność Burmistrza przedmiotem oceny jest sposób wykonywania przez niego zadań i obowiązków, a nie rozstrzygnięcie kwestii odpowiedzialności za sam wypadek. Podobnie należy ocenić zarzuty dotyczące monitoringu, rozmieszczenia opiekunów, organizacji sali zabaw, nawierzchni oraz dokumentacji dotyczącej miejsca zdarzenia. Sam fakt, że Skarżący uważają, iż określone dokumenty lub dowody powinny zostać zgromadzone albo ocenione w inny sposób, nie stanowi wystarczającej podstawy do przypisania Burmistrzowi nienależytego wykonywania obowiązków. Nie wykazano bowiem, aby Burmistrz świadomie zaniechał podjęcia czynności, do których był zobowiązany, bądź uniemożliwił zgromadzenie materiału niezbędnego do wyjaśnienia sprawy.

Komisja odniosła się również do zarzutów związanych z brakiem nagrania monitoringu w dokumentacji powypadkowej. W ocenie Komisji brak określonego materiału dowodowego w dokumentacji powypadkowej nie jest sam w sobie wystarczający do stwierdzenia nieprawidłowości w działalności Burmistrza. Nie wykazano bowiem, aby Burmistrz był bezpośrednio odpowiedzialny za zabezpieczenie i przechowywanie tego materiału ani aby podjął działania zmierzające do jego usunięcia lub uniemożliwienia jego wykorzystania.

Komisja przeanalizowała także kwestie związane ze spotkaniem, które odbyło się w Urzędzie Miejskim w dniu 22 czerwca 2026 r., oraz zarzuty dotyczące wypowiedzi pracownika uczestniczącego w spotkaniu. Z dokumentacji wynika, że spotkanie nie było protokołowane ani nagrywane. Jednocześnie w dalszym toku sprawy podjęto działania dotyczące udziału tej osoby w kolejnych czynnościach związanych ze sprawą. W ocenie Komisji nie ma podstaw do przyjęcia, że sama wypowiedź pracownika podczas nieprotokołowanego spotkania stanowi dowód nienależytego wykonywania obowiązków przez

Burmistrza, w szczególności w sytuacji, gdy nie została wykazana jej treść w sposób pozwalający na obiektywną weryfikację.

Komisja podkreśla, że postępowanie skargowe nie może zastępować postępowania powypadkowego, postępowania przygotowawczego ani postępowania sądowego. Rada Miejska, rozpatrując skargę na działalność Burmistrza, jest zobowiązana ocenić jego działalność w zakresie wykonywania zadań należących do jego kompetencji. Nie jest natomiast właściwa do przesądzania odpowiedzialności karnej, cywilnej lub służbowej osób uczestniczących w zdarzeniu ani do dokonywania wiążących ustaleń co do przyczyn wypadku.

W ocenie Komisji zebrany materiał nie potwierdza zarzutu bezczynności Burmistrza ani nienależytego wykonywania przez niego obowiązków. Burmistrz podejmował czynności w związku ze zgłaszanymi zastrzeżeniami, podejmował działania związane z dalszym prowadzeniem postępowania powypadkowego, a następnie rozpatrzył skargę Skarżących z dnia 6 lipca 2026 r. i przedstawił swoje stanowisko. Późniejsze pismo Skarżących z dnia 7 sierpnia 2026 r. zostało również przez Burmistrza uwzględnione poprzez odniesienie się do przedstawionego stanowiska i podtrzymanie wcześniejszej odpowiedzi.

Rada Miejska w Leżajsku zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), organem właściwym do rozpatrywania skargi na działalność Burmistrza Leżajska jest Rada Miejska w Leżajsku.

W myśl art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie sprawy, co oznacza, że zakres (przedmiot) skargi spełnia kryteria środka prawnego, o którym mowa w przepisie art. 227 k.p.a. W tym stanie rzeczy postępowanie skargowe zostało podjęte, a skarga zbadana.

Rada Gminy, na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) powołuje komisję skarg, wniosków i petycji, jako właściwą do rozpatrywania skarg, wniosków i petycji kierowanych do rady gminy. Przed podjęciem uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Leżajska została ona skierowana do Przewodniczącego Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Leżajsku celem zbadania przedstawionych zarzutów. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Leżajsku przeprowadziła postępowanie wyjaśniające.

Rada Miejska, dokonując oceny skargi, uwzględniła całość zgromadzonego materiału, w tym dokumentację dotyczącą zdarzenia, dokumentację postępowania powypadkowego, zastrzeżenia Skarżących, korespondencję prowadzoną pomiędzy Skarżącymi a organem prowadzącym oraz czynności podejmowane przez Burmistrza w związku z przedstawianymi zastrzeżeniami.

Odnosząc się szczegółowo do twierdzeń przedstawionych przez Skarżących w uzasadnieniu skargi oraz do kwestii wskazanych przez nich w ramach poszczególnych wniosków, Rada Miejska dokonała oceny nie tylko końcowych stanowisk Burmistrza, ale również dokumentacji zgromadzonej w sprawie oraz kolejności podejmowanych czynności.

W pierwszej kolejności Skarżący zakwestionowali sposób rozpatrzenia ich zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r. do kolejnego protokołu powypadkowego, wskazując, że w zastrzeżeniach podnosili szereg szczegółowych kwestii dotyczących dokumentacji, wykorzystania materiału dowodowego, sposobu sprawowania nadzoru nad dziećmi, monitoringu, bezpieczeństwa miejsca zdarzenia oraz ustaleń dokonanych przez kolejny zespół powypadkowy. Rada Miejska uwzględniła te okoliczności przy ocenie sprawy. Jednocześnie należy wskazać, że w toku postępowania powypadkowego sporządzony został kolejny protokół powypadkowy, którego ustalenia stały się następnie przedmiotem zastrzeżeń Skarżących z dnia 14 czerwca 2026 r. Zastrzeżenia te zostały skierowane do organu prowadzącego i podlegały ocenie w ramach jego kompetencji. Odpowiedź z dnia 25 czerwca 2026 r. stanowiła element czynności podjętych w związku z tymi zastrzeżeniami.

Odnosząc się do twierdzenia Skarżących, że w piśmie Urzędu Miejskiego z dnia 14 lipca 2026 r. wskazano na brak w dokumentacji Zespołu powypadkowego odrębnego dokumentu potwierdzającego rozpatrzenie zastrzeżeń przez organ prowadzący, należy podkreślić, że brak takiego odrębnego dokumentu w dokumentacji zespołu powypadkowego nie przesądza sam w sobie o nierozpatrzeniu zastrzeżeń przez organ prowadzący. Dokumentacja zespołu powypadkowego oraz dokumentacja organu prowadzącego nie są bowiem tożsame. Nie można również utożsamiać braku odrębnego dokumentu noszącego nazwę „rozpatrzenie zastrzeżeń” z brakiem dokonania przez organ prowadzący oceny przedstawionych zastrzeżeń. Istotne znaczenie ma całokształt czynności podjętych w sprawie, w tym dalsze prowadzenie postępowania powypadkowego i sporządzenie kolejnego protokołu.

Skarżący podnoszą również, że odpowiedź z dnia 25 czerwca 2026 r. została przygotowana w oparciu o ustne ustalenia członków zespołu powypadkowego oraz stanowisko obsługi prawnej, a jej projekt i ostateczna treść zostały przygotowane i zatwierdzone przez zespół powypadkowy. Okoliczność ta nie prowadzi jednak do wniosku, że doszło do

zaniechania po stronie organu prowadzącego. Przepisy regulujące postępowanie powypadkowe przewidują bowiem współdziałanie organu prowadzącego z zespołem powypadkowym, a ustalenia zespołu stanowią materiał, który organ prowadzący może uwzględniać przy wykonywaniu swoich kompetencji. Sam fakt wykorzystania stanowiska zespołu powypadkowego nie pozbawia organu prowadzącego możliwości dokonania oceny sprawy ani nie przesądza o nieprawidłowości jego działania.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut, że Burmistrz po wniesieniu skargi z dnia 6 lipca 2026 r. nie podjął żadnych czynności, a w piśmie z dnia 28 lipca 2026 r. powołał się jedynie na działania z dnia 17 kwietnia 2026 r. i 18 maja 2026 r. Należy bowiem rozróżnić czynności podejmowane w toku całej sprawy od czynności związanych bezpośrednio z rozpatrywaniem skargi. Czynności z dnia 17 kwietnia i 18 maja 2026 r. nie były oczywiście czynnościami podjętymi po wniesieniu skargi z dnia 6 lipca 2026 r., jednak ich wskazanie w odpowiedzi Burmistrza miało na celu przedstawienie całokształtu wcześniejszych działań organu prowadzącego, które były bezpośrednio związane z przedmiotem skargi. Nie można zatem uznać, że samo powołanie wcześniejszych czynności oznaczało brak rozpatrzenia skargi.

Po otrzymaniu skargi z dnia 6 lipca 2026 r. Burmistrz zapoznał się z jej treścią oraz dokumentacją dotyczącą sprawy, a następnie przedstawił stanowisko w piśmie z dnia 28 lipca 2026 r., znak OR.1510.6.2026. Przedmiotem oceny nie było ponowne prowadzenie postępowania powypadkowego, lecz prawidłowość wykonywania przez Burmistrza kompetencji organu prowadzącego oraz sposób jego działania w związku z przedstawianymi przez Skarżących zarzutami. Brak przeprowadzenia odrębnego, ponownego postępowania dowodowego nie oznacza zatem braku rozpatrzenia skargi. Organ rozpatrujący skargę może bowiem oprzeć swoje stanowisko na dokumentacji już zgromadzonej, jeżeli pozwala ona na ocenę przedstawionych zarzutów.

Skarżący wskazali ponadto, że w piśmie z dnia 28 lipca 2026 r. nie przedstawiono szczegółowo, jakie dokumenty zostały zweryfikowane i jakie samodzielne ustalenia poczynił Burmistrz. Rada Miejska nie podziela stanowiska, że prawidłowe rozpatrzenie skargi wymagało ponownego przeprowadzenia wszystkich czynności dowodowych dotyczących samego zdarzenia. Skarga dotyczyła bowiem działalności Burmistrza jako organu prowadzącego. Ocena tej działalności mogła zostać dokonana w oparciu o dokumentację zgromadzoną w sprawie, w tym dokumentację dotyczącą postępowania powypadkowego, zastrzeżeń Skarżących oraz dotychczasowych działań organu prowadzącego.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska miała na uwadze, że zawiadomienie o odmownym

załatwieniu skargi powinno przedstawiać stanowisko organu oraz przyczyny, dla których zarzuty skarżącego nie zostały uwzględnione. W ocenie Rady Miejskiej pismo z dnia 28 lipca 2026 r. odnosiło się do przedmiotu skargi i przedstawiało stanowisko Burmistrza co do prawidłowości podejmowanych przez niego działań. Nie można przy tym uznać, że samo wykorzystanie wcześniejszych ustaleń oznaczało brak ich oceny. W sytuacji, w której skarga dotyczyła właśnie prawidłowości wcześniejszego postępowania, odniesienie się do jego przebiegu i wyników było niezbędnym elementem rozpoznania skargi. Skarżący podnoszą dalej, że po otrzymaniu pisma Burmistrza z dnia 28 lipca 2026 r. przedstawili w dniu 7 sierpnia 2026 r. nowe okoliczności, w szczególności wynikające z dokumentów udostępnionych przez Urząd Miejski i szkołę w dniach 13 i 14 lipca 2026 r. Wskazywali przy tym między innymi na brak dokumentu dotyczącego rozpatrzenia zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r., sposób przygotowania odpowiedzi z dnia 25 czerwca 2026 r., brak dokumentu dotyczącego rozmieszczenia opiekunów, kwestie bezpieczeństwa miejsca zdarzenia oraz rozbieżności pomiędzy stanowiskiem Burmistrza a dokumentacją.

Rada Miejska zapoznała się z tymi twierdzeniami i uwzględniła je przy dokonywaniu własnej oceny skargi. Należy jednak wskazać, że samo przedstawienie przez Skarżących nowych argumentów lub odmiennej interpretacji dokumentacji nie oznacza obowiązku zmiany stanowiska organu. Rada dokonuje bowiem własnej oceny materiału i może dojść do wniosku, że przedstawione okoliczności nie wykazują nieprawidłowości w działalności organu prowadzącego.

Skarżący podnieśli również, że na ich pismo z dnia 7 sierpnia 2026 r. Burmistrz odpowiedział w dniu 13 sierpnia 2026 r., podtrzymując wcześniejsze stanowisko, co – w ich ocenie – nastąpiło bez odniesienia się do nowych okoliczności. Rada Miejska nie utożsamia jednak zwięzłości odpowiedzi z brakiem rozpatrzenia przedstawionych kwestii. Odpowiedź z dnia 13 sierpnia 2026 r. należy oceniać w kontekście całego przebiegu sprawy, w tym wcześniejszej odpowiedzi z dnia 28 lipca 2026 r. oraz materiału, na którym oparto stanowisko Burmistrza. Sam fakt podtrzymania wcześniejszego stanowiska nie oznacza, że było ono wynikiem braku zapoznania się z kolejnym pismem Skarżących.

W tym zakresie nie można również automatycznie przyjąć, że pismo z dnia 7 sierpnia 2026 r. stanowiło nową skargę w rozumieniu art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. O charakterze pisma decyduje jego treść oraz przedmiot, a nie samo użycie przez Skarżących określenia „nowe okoliczności”. Pismo to pozostawało w bezpośrednim związku z wcześniejszą skargą i dotyczyło zasadniczo tego samego przedmiotu, tj. oceny działań Burmistrza w związku ze zdarzeniem i postępowaniem powypadkowym.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia, że samo podtrzymanie stanowiska w piśmie z dnia 13 sierpnia 2026 r. stanowiło nienależyte wykonywanie obowiązków przez Burmistrza.

Skarżący zakwestionowali również ustalenie, zgodnie z którym nadzór nad dziećmi miał być sprawowany w sposób „ciągły i adekwatny", wskazując, że w dokumentacji nie wskazano konkretnej osoby dorosłej, która bezpośrednio obserwowała pomieszczenie ze zjeżdżalnią w chwili poprzedzającej zdarzenie. Rada Miejska uwzględniła tę argumentację, jednak należy wskazać, że ustalenie dokładnego przebiegu zdarzenia, rozmieszczenia poszczególnych osób oraz sposobu sprawowania bezpośredniego nadzoru było przedmiotem postępowania powypadkowego. Z punktu widzenia niniejszej skargi konieczne było natomiast ustalenie, czy na podstawie tych okoliczności można przypisać Burmistrzowi konkretne działanie lub zaniechanie w zakresie wykonywania obowiązków organu prowadzącego. Zgromadzony materiał nie daje podstaw do takiego wniosku.

Podobnie należy ocenić twierdzenie dotyczące reakcji pracowników określonej w odpowiedzi Burmistrza jako następującej „w ujęciu sekundowym". Skarżący wskazują, że nie przedstawiono dokładnego pomiaru czasu pomiędzy upadkiem dziecka a uzyskaniem przez osobę dorosłą informacji o zdarzeniu. Rada Miejska nie traktuje jednak tego sformułowania jako ustalenia dokładnego czasu reakcji wyrażonego w sekundach, lecz jako ocenę wynikającą z materiału dotyczącego przebiegu zdarzenia. Brak możliwości wskazania konkretnej liczby sekund nie prowadzi sam przez się do wniosku, że Burmistrz nienależycie wykonywał swoje obowiązki jako organ prowadzący. Skarżący wskazują także na brak dokumentu przedstawiającego rozmieszczenie opiekunów oraz brak pełnej dokumentacji dotyczącej bezpieczeństwa miejsca zdarzenia. Rada Miejska nie kwestionuje, że takie okoliczności były przez Skarżących podnoszone, jednak ich brak w określonej formie dokumentacyjnej nie jest równoznaczny z wykazaniem zaniechania po stronie Burmistrza. Ocena, jakie dowody były konieczne do ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, należy przede wszystkim do postępowania powypadkowego. W postępowaniu skargowym ocenie podlega natomiast działalność Burmistrza i wykonywanie przez niego kompetencji organu prowadzącego.

Odnosząc się do kwestii monitoringu, Rada Miejska również uwzględniła zarzuty Skarżących, jednak brak nagrania lub niewykorzystanie określonego materiału dowodowego nie stanowi sam w sobie dowodu nienależytego wykonywania obowiązków przez Burmistrza. Dla uznania skargi za zasadną konieczne byłoby wskazanie konkretnego obowiązku Burmistrza dotyczącego zabezpieczenia lub wykorzystania tego materiału oraz wykazanie, że obowiązek ten został przez niego naruszony. Takiego działania lub zaniechania Rada Miejska w zgromadzonym materiale nie stwierdziła.

Skarżący zakwestionowali również przyjęcie przez Burmistrza, że możliwość składania zastrzeżeń odnosi się wyłącznie do „pierwotnej, pierwszej wersji protokołu powypadkowego”, wskazując, że przepisy nie posługują się takim sformułowaniem. W tym zakresie należy wskazać, że przedmiotem niniejszej skargi jest ocena działalności Burmistrza, a nie rozstrzyganie o wszystkich możliwych przypadkach składania zastrzeżeń do dokumentacji powypadkowej. Ocena stanowiska Burmistrza wymagała odniesienia go do konkretnego przebiegu postępowania w niniejszej sprawie. Rada Miejska nie stwierdziła, aby przedstawiona przez Burmistrza interpretacja przepisów została wykorzystana do pozbawienia Skarżących możliwości przedstawienia swoich zarzutów, skoro ich zastrzeżenia z dnia 14 czerwca 2026 r. zostały faktycznie przedstawione i stały się elementem dalszego przebiegu sprawy.

Nie można również pominąć podnoszonego przez Skarżących postanowienia Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 3 lipca 2026 r. Rada Miejska uwzględniła ten fakt przy ocenie całokształtu sprawy. Okoliczność, że postępowanie karne zostało skierowane do dalszego prowadzenia, nie przesądza jednak o nienależytym wykonywaniu obowiązków przez Burmistrza. Postępowanie karne prowadzone jest przez właściwe organy i jego dalszy tok nie zastępuje ani nie przesądza o wyniku postępowania skargowego dotyczącego działalności organu prowadzącego. W szczególności dalsze badanie przez organy postępowania karnego kwestii bezpieczeństwa sali, rozmieszczenia osób, monitoringu czy dokumentacji technicznej nie stanowi samo przez się ustalenia, że Burmistrz naruszył swoje obowiązki.

W konsekwencji Rada Miejska nie podziela również twierdzenia Skarżących, że fakt dalszego prowadzenia postępowania karnego oznacza, iż organ prowadzący powinien był automatycznie uznać własne wcześniejsze ustalenia za nieprawidłowe. Oba postępowania mają odmienny przedmiot i służą realizacji odmiennych kompetencji właściwych organów.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Rada Miejska stwierdza, że przedstawione przez Skarżących zarzuty, w tym dotyczące sposobu rozpatrzenia zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r., czynności podjętych po wniesieniu skargi z dnia 6 lipca 2026 r., treści odpowiedzi z dnia 28 lipca 2026 r., sposobu potraktowania pisma z dnia 7 sierpnia 2026 r. i odpowiedzi z dnia 13 sierpnia 2026 r., sprawowania nadzoru nad dziećmi, czasu reakcji pracowników, rozmieszczenia opiekunów, monitoringu, bezpieczeństwa miejsca zdarzenia oraz wykładni przepisów dotyczących zastrzeżeń do protokołu powypadkowego, zostały uwzględnione przy rozpatrywaniu skargi.

W zakresie zastrzeżeń Skarżących z dnia 14 czerwca 2026 r.

Skarżący podnoszą, że ich zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole powypadkowym z dnia 14 czerwca 2026 r. nie zostały należycie rozpatrzone przez organ prowadzący, a tym samym kwestionują prawidłowość działań podjętych przez Burmistrza w związku z tymi zastrzeżeniami. Zgodnie z § 48 ust. 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach zastrzeżenia do ustaleń protokołu powypadkowego rozpatruje organ prowadzący. Z kolei § 49 rozporządzenia określa sposób dalszego postępowania po rozpatrzeniu zastrzeżeń, przewidując możliwość zlecenia dotychczasowemu zespołowi powypadkowemu dokonania dodatkowych czynności lub powołania nowego zespołu powypadkowego.

W niniejszej sprawie należy mieć na uwadze, że protokół powypadkowy z dnia 14 czerwca 2026 r. był już kolejnym protokołem sporządzonym w związku ze zdarzeniem z dnia 20 marca 2026 r. Zastrzeżenia Skarżących do jego ustaleń zostały przedstawione organowi prowadzącemu i zostały uwzględnione w ramach oceny dalszego przebiegu sprawy. Nie było natomiast podstaw do przyjęcia, że samo wniesienie zastrzeżeń wymagało automatycznego przeprowadzenia całego postępowania powypadkowego od początku lub sporządzenia kolejnego protokołu.

Przy rozpatrywaniu zastrzeżeń organ prowadzący dysponował dokumentacją zgromadzoną w sprawie, w tym dokumentacją dotyczącą zdarzenia, przebiegu postępowania powypadkowego oraz ustaleń zawartych w protokole. Zastrzeżenia Skarżących stanowiły zatem element materiału podlegającego ocenie przy podejmowaniu dalszych czynności w sprawie.

Nie można utożsamiać braku uwzględnienia stanowiska Skarżących z brakiem rozpatrzenia ich zastrzeżeń. Rozpatrzenie zastrzeżeń oznacza bowiem dokonanie ich oceny i podjęcie dalszych czynności przewidzianych przepisami, nie zaś obowiązek podzielenia stanowiska składających zastrzeżenia.

W niniejszej sprawie organ prowadzący nie pozostawał bierny wobec przedstawionych przez Skarżących zarzutów. Wcześniej podjęto czynności zmierzające do wyjaśnienia okoliczności zdarzenia, w tym powołano kolejny zespół powypadkowy i sporządzono kolejny protokół. Okoliczności te należy uwzględnić przy ocenie, czy organ prowadzący prawidłowo wykonywał swoje obowiązki. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że zastrzeżenia Skarżących pozostały bez rozpoznania albo że organ prowadzący zaniechał podjęcia działań

przewidzianych przepisami. Sam fakt, że Skarżący nie podzielają dokonanych ustaleń i oczekiwali ich odmiennej oceny, nie oznacza, że doszło do naruszenia obowiązków przez organ prowadzący.

W związku z powyższym zarzut dotyczący nierozpatrzenia zastrzeżeń Skarżących z dnia 14 czerwca 2026 r. należy uznać za **bezzasadny**.

W zakresie zarzutu dotyczącego braku czynności kontrolnych Burmistrza po otrzymaniu skargi z dnia 6 lipca 2026 r.

Skarżący zarzucają, że po złożeniu w dniu 6 lipca 2026 r. skargi dotyczącej sposobu prowadzenia i zakończenia postępowania powypadkowego Burmistrz nie przeprowadził samodzielnej kontroli przedstawionych przez nich zarzutów, lecz ograniczył się do przedstawienia i podtrzymania wcześniejszego stanowiska zespołu powypadkowego. Skarżący oczekują w szczególności wskazania, jakie konkretne czynności wyjaśniające i kontrolne zostały podjęte przez Burmistrza po otrzymaniu ich skargi.

Odnosząc się do powyższego należy w pierwszej kolejności wskazać, że przedmiotem skargi z dnia 6 lipca 2026 r. nie było ponowne prowadzenie postępowania powypadkowego ani dokonanie przez Burmistrza nowych ustaleń dotyczących przyczyn i okoliczności samego wypadku, lecz ocena sposobu wykonywania obowiązków przez osoby i jednostki pozostające w zakresie kompetencji organu prowadzącego. Rozpatrując skargę Burmistrz był zatem zobowiązany do oceny przedstawionych zarzutów w zakresie odnoszącym się do działalności podległych mu struktur, nie zaś do zastępowania zespołu powypadkowego i prowadzenia od początku całego postępowania dotyczącego wypadku.

W tym zakresie znaczenie ma również dotychczasowy przebieg postępowania powypadkowego. Przed złożeniem skargi z dnia 6 lipca 2026 r. zostały już podjęte czynności w ramach nadzoru organu prowadzącego, w tym zlecenie dotychczasowemu zespołowi wykonania dalszych czynności w dniu 17 kwietnia 2026 r. oraz powołanie nowego zespołu powypadkowego Zarządzeniem nr 75/2026 Burmistrza Leżajska z dnia 18 maja 2026 r. Czynności te doprowadziły do ponownego przeprowadzenia postępowania powypadkowego i sporządzenia kolejnego protokołu.

Skarga z dnia 6 lipca 2026 r. została zatem wniesiona w sytuacji, w której postępowanie powypadkowe było już prowadzone z udziałem nowego zespołu, a Skarżący zakwestionowali również sposób dokonania ustaleń przez ten zespół. Z tego względu rozpatrzenie skargi wymagało przede wszystkim odniesienia się do zarzutów dotyczących prawidłowości dotychczasowego działania organu prowadzącego oraz przebiegu postępowania, a nie

ponownego przeprowadzenia postępowania powypadkowego. Po otrzymaniu skargi Burmistrz przeanalizował jej treść w odniesieniu do dotychczasowego przebiegu sprawy oraz zgromadzonej dokumentacji. W zawiadomieniu z dnia 28 lipca 2026 r., znak OR.1510.6.2026, odniósł się do przedstawionych przez Skarżących zarzutów i przedstawił stanowisko dotyczące sposobu wykonywania przez organ prowadzący swoich kompetencji. W szczególności wskazano w nim na wcześniej podjęte działania nadzorcze, w tym czynności z dnia 17 kwietnia 2026 r. oraz powołanie nowego zespołu powypadkowego w dniu 18 maja 2026 r.

Nie można przy tym podzielić stanowiska Skarżących, że dla prawidłowego rozpatrzenia skargi konieczne było przeprowadzenie przez Burmistrza odrębnego postępowania dowodowego, niezależnego od postępowania powypadkowego, obejmującego ponowne przesłuchanie wszystkich osób, ponowne ustalanie przebiegu zdarzenia, analizowanie każdego elementu nadzoru nad dziećmi czy też ponowne odtwarzanie okoliczności wypadku. Takie czynności prowadziłyby w istocie do powtórzenia postępowania powypadkowego, którego prowadzenie należy do powołanego w tym celu zespołu powypadkowego. Kompetencje organu prowadzącego oraz kompetencje zespołu powypadkowego nie są tożsame. Organ prowadzący sprawuje nadzór nad szkołą i wykonuje kompetencje określone w przepisach dotyczących postępowania powypadkowego, natomiast ustalenie okoliczności i przyczyn wypadku należy do właściwego zespołu powypadkowego.

W konsekwencji nie można przyjąć, że brak przeprowadzenia przez Burmistrza odrębnego, ponownego postępowania dotyczącego samego wypadku oznacza niewykonanie obowiązków związanych z rozpatrzeniem skargi. Przedmiotem kontroli w ramach skargi była bowiem działalność organu prowadzącego i sposób wykonywania jego kompetencji, a nie ponowne ustalanie przez Burmistrza okoliczności zdarzenia.

Podkreślić należy również, że rozpatrzenie skargi nie wymaga każdorazowo podejmowania nowych czynności materialnych, jeżeli zgromadzony materiał pozwala organowi na dokonanie oceny przedstawionych zarzutów. Organ rozpatrujący skargę może oprzeć swoje stanowisko na dokumentacji zgromadzonej w sprawie, jeżeli dokumentacja ta jest wystarczająca do oceny zarzutów będących przedmiotem skargi. Sam fakt, że Skarżący oczekiwali przeprowadzenia dodatkowych czynności, nie oznacza zatem, że ich przeprowadzenie było konieczne dla prawidłowego rozpatrzenia skargi. W niniejszej sprawie Burmistrz, dokonując oceny przedstawionych zarzutów, miał do dyspozycji dokumentację dotyczącą prowadzonego postępowania powypadkowego oraz dokumentację obrazującą wcześniejsze działania organu prowadzącego. Na tej podstawie odniósł się do zarzutów przedstawionych w skardze i przedstawił stanowisko w sprawie.

W ocenie Rady Miejskiej czynności podjęte przez Burmistrza po otrzymaniu skargi z dnia 6 lipca 2026 r. były adekwatne do jej przedmiotu. Burmistrz dokonał oceny przedstawionych zarzutów w oparciu o zgromadzoną dokumentację i dotychczasowy przebieg postępowania, a następnie przedstawił Skarżącym stanowisko w sprawie. Brak było natomiast podstaw do ponownego prowadzenia przez Burmistrza postępowania powypadkowego i zastępowania w tym zakresie zespołu powypadkowego.

W związku z powyższym zarzut dotyczący braku podjęcia przez Burmistrza czynności wyjaśniających i kontrolnych po otrzymaniu skargi z dnia 6 lipca 2026 r. należy uznać za **bezzasadny**.

W zakresie zarzutu dotyczącego treści zawiadomienia Burmistrza z dnia 28 lipca 2026 r. i spełnienia wymogów art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego

Skarżący zarzucają, że pismo Burmistrza z dnia 28 lipca 2026 r. nie zawierało rzeczywistego uzasadnienia faktycznego i prawnego odmownego załatwienia skargi, a Burmistrz ograniczył się w nim do przedstawienia wcześniejszych ustaleń dotyczących postępowania powypadkowego. Zgodnie z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać wskazanie sposobu jej załatwienia, a w przypadku odmownego załatwienia skargi – uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Oceniając treść pisma Burmistrza z dnia 28 lipca 2026 r., należy mieć na uwadze przedmiot skargi oraz charakter podniesionych w niej zarzutów. Pismo to odnosiło się do zarzutów przedstawionych przez Skarżących i przedstawiało stanowisko Burmistrza co do prawidłowości podejmowanych przez niego działań jako organu prowadzącego. Nie można przy tym uznać, że powołanie w piśmie na czynności podejmowane wcześniej w związku ze zdarzeniem oznaczało brak rozpatrzenia skargi. Przeciwnie, wcześniejsze działania organu prowadzącego stanowiły element stanu faktycznego niezbędnego do oceny, czy Burmistrz prawidłowo wykonywał swoje kompetencje.

Skarżący kwestionowali bowiem nie tylko sam przebieg postępowania powypadkowego, ale również sposób wykonywania przez Burmistrza obowiązków organu prowadzącego. Ocena tych zarzutów wymagała odniesienia się do czynności, które organ prowadzący rzeczywiście podejmował w związku ze zdarzeniem, w tym do czynności podjętych przed wniesieniem skargi. Samo wykorzystanie przy rozpatrywaniu skargi dokumentacji i ustaleń zgromadzonych w toku wcześniejszego postępowania nie oznacza zatem, że organ ograniczył się do ich

mechanicznego powtórzenia. Dokumentacja ta stanowiła materiał, w oparciu o który oceniano zarzuty dotyczące działalności Burmistrza jako organu prowadzącego.

Nie można również wymagać, aby organ rozpatrujący skargę każdorazowo ponownie przeprowadzał całe postępowanie powypadkowe tylko dlatego, że Skarżący nie zgadzają się z dokonanymi wcześniej ustaleniami. Przedmiotem postępowania skargowego była bowiem ocena działalności Burmistrza, a nie ponowne ustalenie okoliczności i przyczyn zdarzenia.

W ocenie Rady Miejskiej treść pisma z dnia 28 lipca 2026 r. pozwalała Skarżącym ustalić stanowisko organu oraz przyczyny odmownego załatwienia skargi. Nie było ono zatem ograniczone wyłącznie do lakonicznego stwierdzenia, że skarga jest bezzasadna. W konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia, że Burmistrz, rozpatrując skargę, ograniczył się wyłącznie do powtórzenia wcześniejszych ustaleń bez odniesienia się do jej przedmiotu.

W związku z powyższym zarzut dotyczący niewystarczającego uzasadnienia odmownego załatwienia skargi w piśmie Burmistrza z dnia 28 lipca 2026 r. należy uznać za **bezzasadny**.

W zakresie zarzutów dotyczących sprawowania nadzoru nad dziećmi, czasu reakcji pracowników oraz organizacji opieki

W pkt III uzasadnienia skargi Skarżący przedstawili zarzuty dotyczące sposobu sprawowania bezpośredniej opieki nad dziećmi w chwili zdarzenia z dnia 20 marca 2026 r. W szczególności odnoszą się one do rozmieszczenia pracowników sprawujących opiekę nad dziećmi, zakresu ich pola widzenia, możliwości bieżącego obserwowania miejsca zdarzenia oraz czasu reakcji pracowników po jego wystąpieniu. Wskazane okoliczności były przedmiotem ustaleń dokonywanych w ramach postępowania powypadkowego prowadzonego w związku ze zdarzeniem. Zostały one uwzględnione przy ustalaniu przebiegu zdarzenia oraz ocenie sposobu sprawowania opieki nad dziećmi.

Rada Miejska, rozpatrując skargę na działalność Burmistrza, uwzględniła powyższe okoliczności w zakresie, w jakim odnosiły się one do wykonywania przez Burmistrza zadań organu prowadzącego. Należy jednak odróżnić ocenę działalności organu prowadzącego od szczegółowego ustalania odpowiedzialności poszczególnych pracowników za sposób wykonywania przez nich bezpośredniego nadzoru nad dziećmi. Sam fakt wystąpienia zdarzenia na terenie placówki oświatowej nie przesądza o nieprawidłowym wykonywaniu obowiązków przez organ prowadzący. Dla uznania zarzutu za zasadny konieczne jest wykazanie konkretnego działania lub zaniechania Burmistrza pozostającego w związku z wykonywaniem przez niego kompetencji organu prowadzącego.

W zgromadzonym materiale nie stwierdzono podstaw do przyjęcia, że Burmistrz zaniechał wykonywania obowiązków związanych z zapewnieniem prawidłowego funkcjonowania placówki i bezpieczeństwa dzieci. Nie stwierdzono również, aby organ prowadzący pozostawił bez rozpoznania okoliczności związane ze sposobem sprawowania opieki, czasem reakcji pracowników lub organizacją nadzoru nad dziećmi. Podnoszone przez Skarżących kwestie dotyczące czasu reakcji pracowników oraz ich rozmieszczenia zostały objęte postępowaniem powypadkowym i nie pozostawały poza zakresem prowadzonych czynności. Odmienna ocena tych okoliczności przedstawiana przez Skarżących nie jest natomiast wystarczająca do przypisania Burmistrzowi nieprawidłowego wykonywania obowiązków jako organowi prowadzącemu.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia, że okoliczności wskazane w pkt III uzasadnienia skargi oraz objęte pkt 4 wniosków świadczą o nienależytym wykonywaniu przez Burmistrza obowiązków organu prowadzącego.

W związku z powyższym zarzuty dotyczące sposobu sprawowania opieki nad dziećmi, czasu reakcji pracowników oraz ich rozmieszczenia należy uznać za **bezzasadne**.

W zakresie zarzutów dotyczących organizacji miejsca zdarzenia i warunków bezpieczeństwa

Skarżący wskazują również na okoliczności związane z organizacją miejsca zdarzenia, rozmieszczeniem opiekunów, organizacją przestrzeni oraz warunkami, w jakich doszło do zdarzenia.

Rada Miejska zapoznała się z tymi zarzutami i uwzględniła je przy dokonywaniu oceny działalności Burmistrza. Zgromadzony materiał nie daje jednak podstaw do stwierdzenia, aby Burmistrz zaniechał wykonania obowiązków przypisanych mu jako organowi prowadzącemu.

Należy podkreślić, że odpowiedzialność organu prowadzącego nie może być wyprowadzana wyłącznie z faktu, że w jednostce doszło do zdarzenia. Konieczne jest wykazanie konkretnego obowiązku organu prowadzącego oraz jego niewykonania.

Takiego zaniechania po stronie Burmistrza Rada Miejska nie stwierdziła.

W związku z powyższym zarzuty dotyczące organizacji miejsca zdarzenia i warunków bezpieczeństwa nie mogą stanowić podstawy do uznania skargi za zasadną.

W zakresie zarzutów dotyczących monitoringu

Skarżący podnoszą również kwestię monitoringu oraz braku nagrania obrazującego przebieg zdarzenia.

Rada Miejska oceniła tę kwestię w kontekście działalności Burmistrza jako organu prowadzącego. Zgromadzony materiał nie daje podstaw do przyjęcia, że Burmistrz zaniechał wykonania konkretnego obowiązku związanego z zabezpieczeniem materiału z monitoringu lub że swoim działaniem uniemożliwił jego wykorzystanie. Sam fakt, że określony materiał nie został wykorzystany w toku postępowania, nie przesądza o nienależytym wykonywaniu obowiązków przez organ prowadzący. Należy również zauważyć, że kwestia wykorzystania określonych środków dowodowych mieści się w zakresie ustalania okoliczności i przyczyn wypadku, natomiast w niniejszym postępowaniu Rada ocenia działalność Burmistrza.

Wobec braku podstaw do przypisania Burmistrzowi konkretnego zaniechania zarzut dotyczący monitoringu należy uznać za **bezzasadny**.

W zakresie zarzutu dotyczącego sposobu udzielania odpowiedzi Skarżącym

Skarżący zakwestionowali również sposób udzielania odpowiedzi przez Burmistrza, wskazując, że odpowiedzi nie odnosiły się w wystarczającym stopniu do wszystkich przedstawionych przez nich argumentów. Zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Rada Miejska stwierdza, że Burmistrz odnosił się do przedstawianych przez Skarżących zarzutów i udzielał im odpowiedzi, a sprawa była przedmiotem kolejnych czynności podejmowanych przez organ prowadzący. Nie można przy tym wymagać, aby każde kolejne pismo Skarżących skutkowało koniecznością powtórzenia całego postępowania od początku. Jeżeli organ wcześniej zajął stanowisko w sprawie, a kolejne pismo przedstawia dalszą argumentację odnoszącą się do tego samego przedmiotu, organ może podtrzymać swoje stanowisko, jeżeli uznaje je za nadal aktualne.

Takie działanie nie może być utożsamiane z przewlekłym lub biurokratycznym załatwianiem sprawy. W ocenie Rady Miejskiej sposób działania Burmistrza nie daje podstaw do przypisania mu zaniedbania lub nienależytego wykonywania zadań.

Zarzut ten należy zatem uznać za **bezzasadny**.

W zakresie pisma Skarżących z dnia 7 sierpnia 2026 r.

Rada Miejska uwzględniła również stanowisko Skarżących przedstawione w piśmie z dnia 7 sierpnia 2026 r., w którym wskazywali oni na dalsze okoliczności i formułowali kolejne pytania dotyczące działań Burmistrza.

Rada przeanalizowała wskazane w tym piśmie kwestie w kontekście całokształtu materiału zgromadzonego w sprawie. W ocenie Rady przedstawione okoliczności nie zmieniają zasadniczego przedmiotu skargi, którym pozostaje ocena działalności Burmistrza w związku ze zdarzeniem z dnia 20 marca 2026 r. i prowadzonym następnie postępowaniem. Część argumentacji przedstawionej w tym piśmie stanowi rozwinięcie wcześniej zgłaszanych zastrzeżeń dotyczących dokumentacji powypadkowej, przebiegu zdarzenia, nadzoru nad dziećmi, monitoringu oraz sposobu prowadzenia postępowania. Okoliczności te zostały uwzględnione przez Radę przy dokonywaniu oceny skargi.

Samo przedstawienie przez Skarżących kolejnych argumentów nie powoduje obowiązku przyjęcia ich oceny jako wiążącej dla organu. Rada Miejska dokonuje bowiem własnej oceny zgromadzonego materiału i na jej podstawie rozstrzyga o zasadności skargi. W ocenie Rady przedstawione w piśmie z dnia 7 sierpnia 2026 r. okoliczności nie wykazały nienależytego wykonywania obowiązków przez Burmistrza.

W zakresie żądania wskazania czynności kontrolnych podjętych przez Burmistrza

Skarżący w pkt 4 wniosków domagają się wskazania, jakie czynności kontrolne zostały podjęte przez Burmistrza po wniesieniu przez nich skargi oraz w jaki sposób zweryfikowano podnoszone przez nich zarzuty. W tym zakresie wskazać należy, że po wniesieniu skargi z dnia 6 lipca 2026 r. Burmistrz zapoznał się z jej treścią oraz dokumentacją zgromadzoną w sprawie, a następnie przedstawił swoje stanowisko w piśmie z dnia 28 lipca 2026 r. Po otrzymaniu kolejnego pisma Skarżących z dnia 7 sierpnia 2026 r. Burmistrz odniósł się również do przedstawionych w nim twierdzeń w piśmie z dnia 13 sierpnia 2026 r.

Nie prowadzono natomiast odrębnego, ponownego postępowania powypadkowego, ponieważ przedmiotem skargi była działalność Burmistrza jako organu prowadzącego oraz prawidłowość podejmowanych przez niego działań, a nie ponowne ustalanie okoliczności i przyczyn zdarzenia. Ocena zarzutów została dokonana w oparciu o dokumentację zgromadzoną w sprawie oraz dotychczasowy przebieg podejmowanych czynności. Nie było podstaw do przyjęcia, że samo wniesienie skargi powodowało obowiązek ponownego przeprowadzenia wszystkich czynności związanych z ustaleniem okoliczności zdarzenia.

Tym samym Skarżącym została udzielona odpowiedź dotycząca podnoszonych przez nich zarzutów, a brak przeprowadzenia odrębnego postępowania kontrolnego nie może być utożsamiany z brakiem rozpatrzenia skargi.

W związku z powyższym żądanie wskazania dodatkowych czynności kontrolnych podjętych przez Burmistrza nie daje podstaw do uznania skargi za zasadną.

W zakresie znaczenia postanowienia Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 3 lipca 2026 r.

Rada Miejska uwzględniła również fakt wydania przez Sąd Rejonowy w Jarosławiu postanowienia z dnia 3 lipca 2026 r., którym uchylono postanowienie o umorzeniu dochodzenia i przekazano sprawę do dalszego prowadzenia. Okoliczność ta nie przesądza jednak o zasadności skargi na działalność Burmistrza, a także nie stanowi rozstrzygnięcia o odpowiedzialności Burmistrza ani nie stwierdza, że dopuścił się on naruszenia prawa.

Dalsze prowadzenie postępowania oznacza, że właściwy organ nadal prowadzi czynności zmierzające do wyjaśnienia okoliczności zdarzenia. Rada Miejska nie jest natomiast uprawniona do zastępowania tego organu ani do przesądzania wyników prowadzonego postępowania. Nie ma zatem podstaw, aby sam fakt uchylenia postanowienia o umorzeniu traktować jako dowód nienależytego wykonywania obowiązków przez Burmistrza.

W zakresie całości zarzutów Skarżących

Rada Miejska podkreśla, że wszystkie zarzuty przedstawione przez Skarżących zostały poddane ocenie w zakresie, w jakim dotyczyły działalności Burmistrza. Rada uwzględniła również pytania i żądania przedstawione przez Skarżących w dalszej części ich pisma, w szczególności dotyczące rozpatrzenia zastrzeżeń z dnia 14 czerwca 2026 r., czynności podjętych przez Burmistrza po złożeniu skargi, sposobu odniesienia się do pisma z dnia 7 sierpnia 2026 r. oraz podstaw faktycznych i prawnych stanowiska organu.

Przeprowadzona analiza nie wykazała, aby Burmistrz pozostawał bezczynny, zaniechał wykonania kompetencji organu prowadzącego albo w sposób nienależyty wykonywał swoje obowiązki.

Przeciwnie, zgromadzony materiał potwierdza podejmowanie przez Burmistrza czynności w związku z kolejnymi zgłoszeniami Skarżących, podejmowanie działań w ramach postępowania powypadkowego, korzystanie z kompetencji organu prowadzącego oraz udzielanie Skarżącym odpowiedzi na przedstawiane przez nich zarzuty.

Rada Miejska zwraca przy tym uwagę, że postępowanie skargowe nie służy zastępowaniu innych postępowań prowadzonych przez właściwe organy. Nie jest zatem zadaniem Rady ponowne ustalanie przebiegu wypadku, dokonywanie oceny dowodów w zakresie odpowiedzialności poszczególnych pracowników, przeprowadzanie rekonstrukcji zdarzenia czy przesądzanie o odpowiedzialności prawnej osób uczestniczących w zdarzeniu.

Zakres niniejszego postępowania obejmuje ocenę działalności Burmistrza i w tym zakresie Rada Miejska nie stwierdziła podstaw do uznania, że doszło do zaniedbania, nienależytego wykonywania zadań, naruszenia praworządności lub interesów Skarżących bądź przewlekłego albo biurokratycznego załatwiania sprawy w rozumieniu art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego materiału, Rada Miejska uznaje, że przedstawione przez Skarżących zarzuty nie potwierdzają nienależytego wykonywania obowiązków przez Burmistrza Leżajska.

W konsekwencji brak jest podstaw do uwzględnienia skargi, a skargę na działalność Burmistrza Leżajska należy uznać za **bezzasadną**.

Należy przy tym podkreślić, że odmienna ocena zgromadzonego materiału przez Skarżących oraz ich przekonanie, że określone okoliczności zdarzenia powinny zostać ustalone lub ocenione w inny sposób, nie są wystarczające do uznania, że Burmistrz wykonywał swoje obowiązki w sposób nienależyty.

Rada Miejska nie stwierdziła przy tym podstaw do przyjęcia, że Burmistrz pozostawał bezczynny, zaniechał wykonania kompetencji organu prowadzącego albo w sposób nienależyty wykonywał obowiązki związane z przedmiotem skargi. Odmienna ocena dokumentacji przez Skarżących oraz oczekiwanie przeprowadzenia dalszych czynności nie są wystarczające do stwierdzenia, że po stronie Burmistrza doszło do zaniedbania lub nienależytego wykonywania zadań.

Należy również podkreślić, że Rada Miejska, rozpatrując skargę na działalność Burmistrza, nie jest zobowiązana do zastępowania zespołu powypadkowego, organów prowadzących postępowanie karne ani innych właściwych podmiotów w zakresie ustalania wszystkich okoliczności i przyczyn zdarzenia. Zakres rozpatrywanej skargi obejmował ocenę działalności Burmistrza i w tym zakresie zgromadzony materiał nie potwierdził zarzutów dotyczących nienależytego wykonywania przez niego obowiązków.

W konsekwencji Rada Miejska w Leżajsku podtrzymuje stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Mając na względzie powyższe wskazać należy, że przeprowadzone postępowanie nie wskazało na słuszność zarzutów podniesionych w skardze z dnia 28 sierpnia 2026 r., wobec czego Rada Miejska w Leżajsku na podstawie art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym, aft. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 k.p.a. w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.